

Zijn mensen superieur aan honden?

Even voorstellen, mijn naam is Robbie.
Vandaag neem ik het toetsenbord over van mijn vrouwtje. Waar moest ze deze keer toch over schrijven?

Belangrijk is het nieuws dat er in India in één jaar tijd 47.500 mensen met verlammingen bij zijn gekomen na vaccinaties, zogenaamd tegen polio. Belangrijk is het nieuws dat Ben van den Brink vrij is gelaten. De vader uit Schoorl die zijn dochters al geruime tijd uit de handen van Bureau Jeugdzorg

probeert vrij te krijgen.

De twee dames Melody en Hannah die vorige week met hun verhaal naar buiten traden, hun ervaringen deelden heeft positieve gevolgen omdat er nu uit andere hoeken meer aandacht op hun verhaal wordt gevestigd. Ook alweer een verhaal met Bureau Jeugdzorg.

Allemaal belangrijk.

Mijn vrouwtje liep te ijsberen en hardop te denken waarop ik zei: "Kom op, aan de kant, ik neem het van je over deze week en met reden!"

Mijn naam is dus Robbie. Ik ben een kooikerhond en ik ben geboren op 21 december 2002. Mijn moeder heette Lacy. Ik heb ook een zusje, althans ik ga er vanuit dat zij ook nog leeft, Doenja genaamd.

Onze vader heette Sir Arthur Bas van de Kooikerexpres.

Tjonge, dat is een mond vol en mij noemden ze gewoon Robbie. Ze, de familie waar ik woon, geven ook niets om mijn stamboom, sterker nog, deze zit ergens in een map en ze weten niet eens meer in welke!

Rashond zijn is dus ook niet alles, maar de andere kant van het verhaal is dat ze ook niet met mij op sleeptouw gaan, ik geen kunstjes hoeft uit te voeren, geen tentoonstellingen en ik heel gewoon hond mag zijn.

Mijn vrouwtje viel jaren geleden op mijn ras, zo lief om te zien en die mooie lange oren met zwarte pluimen. Ik geef toe: als ik leuk kijk ben ik aller-charmantst.

Zondag 15 april 2012

Zondag 15 april 2012

Je kunt mij in de rij zetten met een Friese Stabij en een Drentse Partrijs. Ik ben dus een jachthond en in het verleden gingen kooikerhonden mee met de Kooiker om de eenden op te drijven.

Mij kan het niets schelen als ik eenden zie zwemmen, lekker laten zwemmen, dan kun je wel aan de gang blijven. Ben dus een moderne kooikerhond, deze naam klinkt wel leuk maar daar hebben we het dan ook wel mee gehad.

Mijn vrouwtje viel dus op mijn soort honden en toen zij haar bedrijf had werd het nuttige met het aangename verenigd. Een hond kon leuk zijn in de winkel, waar zij workshops en cursussen gaf, maar ze hadden ook al tweemaal met een inbraak te

maken gehad, dus stiekem kreeg ik ook een functie. En deze heb ik benut, ja zeker, poging nummer drie heb ik weten te verijdelen. Kijk, daar kan ik nog trots op zijn. Het gezin behoed voor erger.

Ik was er dus voor de leuk en voor het nuttige.

Wel ze hadden mazzel, als ik iets hoorde zodra in de avond de lichten uitgingen, dan werd ik van jachthond een waakhond liet ik van mij horen als dat nodig was. Verder niet hoor, ik ben geen blafhond. Maar o wee, ik werd enorm waaks in de jaren dat ze de winkel nog hadden. Trouwens, iemand anders is de echte baas, Moortje de kat, een lieverd maar ik heb wel eens kennis gemaakt met zijn nageltjes en hij woonde eerder bij deze familie, de oudste rechten heet dat in het dierenrijk. Hij wordt op 5 juni elf jaar.

Maar naar schikken dus want met een kat moet je het niet aan de stok krijgen.

Zo ik heb mij nu genoeg geïntroduceerd, dit was even om een beeld te geven wie ik ben.

Waarom wil ik nu het woord zullen jullie allemaal denken, toch?

Laat ik beginnen bij het begin.

Ik ben geboren in Julianadorp bij lieve mensen. Ik was de grootste van de twee, mijn zusje was veel kleiner maar het vrouwtje van mijn moeder, van Lacy, heeft mijn leven gered door mij mond op mond beademing te geven. Tja, ik kwam wat zwakjes op de wereld maar dat was snel over.

Op 5 maart 2003 werd ik overgeplaatst naar het gezin waar ik nu woon en dan ben je als hond gevaccineerd en gechipt voor je de wijde wereld in gaat.

Daar heb je niets over te vertellen, helemaal niets. De mens beslist!

Gechipt, het lijkt allemaal handig maar weten jullie wel wat dit in een lichaam veroorzaken kan?

Mijn vrouwtje is daarna nog netjes met mij naar de dierenarts gegaan om zo een programma af te ronden van vaccineren. Wist zij veel, dat besef kwam pas veel later.

Toch lieten zij het versloffen in de jaren erna, Moortje was ook alleen in zijn eerste levensjaar gevaccineerd en daarna nooit meer. Zal ook niet meer gebeuren als er wellicht nog eens een andere kat komt.

Houden zo Moor, jij hebt maar één keer die ellendige spuit gehad.

Mijn ellende begon pas echt in de zomer van 2008, hoewel ik wel al klachten en kwalen had, dat ziet men ook wel nu zij terug kijken, maar ja, ik hoor mijn vrouwtje dan ook regelmatig zeggen: 'Voortschrijdend inzicht'...

De kinderen zouden ook niet gevaccineerd worden als zij in het begin van de jaren negentig wisten wat zij nu weten, maar gedane zaken nemen geen keer.

Op 16 juni 2008 kreeg ik vaccins ingespoten omdat ze hadden bedacht dat ik naar een dierenpension moest.

Dochterlief mocht met een vriendin mee op vakantie en mij parkeerden ze in een pension.

Diepe zucht, heb mij helemaal schor geblaft, ik ben van nature geen blafhond maar toen voelde ik mij zo eenzaam, ondanks de vele soortgenoten. Ben weken, een paar maanden zelfs ongelooflijk schor geweest. "Geen succes," zeiden het vrouwtje en de baas, "dit doen we niet meer." Waarom ik zo ging blaffen was mij ook niet duidelijk. Want echt, ik ben niet zo, maar recent hoorde ik de baas vertellen dat gevaccineerde honden daarna heel erg kunnen gaan blaffen, kijk het zal de combinatie zijn geweest van eenzaamheid en niet goed in mijn vel gezeten te hebben.

Tja, te laat; hoewel dat schorre over is gegaan kreeg ik nog meer last van talguitbarstingen. Zo noem ik het maar en dan vooral met warm weer. Daar had ik al langer last van, vrouwtje ergerde zich daar mateloos aan want dan zat ik te kluiven en te plukken aan mijn vacht. Naar de dierenarts ging de reis waar werd toegegeven dat dit wel eens door de vaccins kon komen. Maar er kon ook niets aan gedaan worden. Daar ben je dan lekker mee zeg. Je hebt als hond echt niets in de melk te brokkelen, je hebt het maar te accepteren. Die talg ellende, bah, balen en ik haalde het zelf zoveel mogelijk weg en werd regelmatig geborsteld. Men plukte het ook uit mijn vacht.

Dit euvel heb ik dus nu al een paar jaar; was het daar maar bij gebleven.

In het najaar van 2011 kreeg ik bij mijn rechterachterpoot een gezwel. De baas en het vrouwtje keken het even aan, maar als het aan de dochter had gelegen hadden ze mij met chemo bestookt. Zij wist namelijk te vertellen dat er ook hondenchemo bestaat. Gelukkig was het 'voortschrijdend inzicht' verder uitgebreid in de loop der jaren bij mijn baas en vrouwtje dus dat bleef mij bespaard. Het zal je toch gebeuren zeg, chemo voor de hond, ze zijn echt maf in deze wereld.

Toch ontkwamen zij er niet aan om mij begin december te laten opereren. De tumor was namelijk 17 bij 19 bij 12 centimeter geworden en ik kon niet meer normaal liggen, het ging open en het zag er ook nog eens niet uit. Ik liep voor schut!

De droefheid straalde van mijn kop, ik was een hoopje ellende.

De baas bracht mij 's ochtends op de afgesproken operatiedag weg, nuchter, en in de middag konden zij mij weer ophalen.

Naar huis met zo'n grote 'lampenkap' om mijn kop; ze verzinnen wat. Ja, stel je voor dat ik aan de hechtingen ging plukken. Een stuk verband was geen succes, dat bleek al snel, een hond kun je ook zo slecht verbinden.

Gelukkig mocht ik die belachelijke kap steeds af als ik niet alleen was, dus alleen wanneer ik even alleen thuis was en in de nacht, kreeg ik dat onding weer om.

De laatste avond van die tien dagen was ik dat ding zo zat; sorry baas dat ik je toen hardhandig heb gebeten. Alleen al het feit dat die kap gepakt werd... de groeten, ik had er schoon genoeg van! De dag erna gingen de hechtingen eruit, nog één keer op die onderzoekstafel.

Maar positief was dat ik opknapte, weer blij mee aan de wandel ging, mij weer heerlijk fit begon te voelen en grote wandelingen kon maken.

De baas en het vrouwtje hadden de tumor niet laten onderzoeken want dan stonden zij anders tegenover mij dachten zij, als ze eventueel te horen zouden krijgen dat het foute boel was. Ik kreeg zagezegd een nieuwe start zonder zielige acties. Men behandelde mij met open vizier, gewoon met de instelling dat ik nu weer helemaal zou opknappen.

Het werd januari, februari ogenschijnlijk ging alles goed. Totdat er een moment kwam dat de droefheid weer toesloeg, ergens in maart begon dat depri gevoel weer, ik zat niet lekker in mijn vel en half april heb ik toch in het weekend nog twee flinke wandelingen gemaakt. Mijn vrouwtje met haar vriendin gingen met mij gingen wandelen. We liepen een flink stuk en ik vermaakte mij opperbest.

Zaterdag 3 december 2011

De dames maar kwekken en ik maar trekken aan de riem, leuk zeg, vrouwtjes vriendin het duingebied laten zien ☺ Lol!

Ik genoot ook echt van die wandeling, mooi weer en als je dan vanuit het bos het duingebied in loopt geniet je echt.

De dag erna had vrouwtje een wandeling op het programma staan langs eetbare bloemen en planten. Er liep nog een hond mee en we hebben wederom genoten. Tot halverwege die week, toen ging het mis. Ik kon mijn ene poot niet meer voor mijn andere zetten, ik kloof al geruime tijd op mijn rechter voorpoot en het ging in rap tempo verkeerd.

Dat kluiven werd als stress gearkeerd. Er was ook niets met mijn poot aan de hand want ik kon er gewoon op lopen.

Na dat weekend van die lange wandelingen kwam ik de woensdag daarna de straat niet meer uit. Pats boem, uitgerangeerd.

En ik vrat in ijltempo mijn vacht eruit, goh, dat ging snel, een hele grote plek kaalgevreten. Vrouwtje voelde aan mijn buik en schrok van de bobbel die zich leek te ontwikkelen. *Foute boel*, was haar conclusie.

Zij kwamen tot de slotsom maar aan te kijken hoe dit proces zich zou ontwikkelen want de stres om weer met korf om de bek bij de dierenarts op de onderzoekstafel te moeten liggen, zagen zij ook niet als positief.

Daarnaast hoorde ik hen zeggen dat als het toch foute boel was als vervolg op de operatie in december, ik mogelijk gewoon in alle rust zou moeten kunnen sterven.

Lekkere verhalen zeg, tjonge echte oppeppers, maar niet heus.

Sterker nog: ze bedachten al waar ze mij zouden begraven! Nu neem ik hen dat niet kwalijk maar toch...

Vrijdag 27 april 2012

informerende gedeelte over vaccins, E nummers, Ritalin en alle andere bende waar de mens aan blootgesteld word.

Onze cellen, bij mens en dier, hebben een geheugen en alles wat we hebben meegemaakt, geslikt en aan ziektes hebben gehad zit als informatie opgeslagen in onze cellen. Door deze informatie te resetten, eigenlijk net als een computer weer in de oorspronkelijke staat te brengen, kunnen veel klachten en kwalen verdwijnen.

Zo gebeurde het dat ik vele malen door tante Josee werd behandeld, de eerste was op dinsdag 1 mei. Ik noem haar graag tante, daar is zij trots op! ;-)

Het ging dan ook echt heel slecht met mij, ik was op sterven na dood en vrouwtje sprak op een vrijdag met Josee. Later werd dit voor mij 'tante' Josee.

Josee heeft een praktijk met biofotonen therapie en deed het voorstel mij te behandelen. De zoon des huizes werd ingelicht, ze spraken er samen over en de conclusie was uiteindelijk dat ze dit wel wilden proberen. Waarom niet?

Deze techniek was ook helemaal bekend, omdat vrouwtje met haar lezingen deze mogelijkheid altijd aanreikt om je lichaam te laten ontstoren.

Dat is altijd positieve informatie na het informerende gedeelte over vaccins, E nummers, Ritalin en alle andere bende waar de mens aan blootgesteld word.

Onze cellen, bij mens en dier, hebben een geheugen en alles wat we hebben meegemaakt, geslikt en aan ziektes hebben gehad zit als informatie opgeslagen in onze cellen. Door deze informatie te resetten, eigenlijk net als een computer weer in de oorspronkelijke staat te brengen, kunnen veel klachten en kwalen verdwijnen.

Zo gebeurde het dat ik vele malen door tante Josee werd behandeld, de eerste was op dinsdag 1 mei. Ik noem haar graag tante, daar is zij trots op! ;-)

Wonderbaarlijk, na de eerste keer was er al zichtbaar resultaat. Tante Josee kon met de machine meten dat ik leverkanker met uitzaaiingen had. Ja, echt waar, schrik niet, het was echt zo. Maar weet je, mijn vrouwtje noemt zo vaak het boek op van Andreas Moritz, ik ken de titel ook al dromen; *'Kanker is geen ziekte maar een overlevingsmechanisme'*.

Dat inzicht is hier gelukkig en daarom kreeg ik die verrekte chemo ook niet.

We zijn nu geruime tijd verder en het gaat goed met mij. Ik kluif niet meer aan mijn huid, dat heb ik lange tijd gedaan. Gek werden ze van mijn gesabbel en dat kan ik mij wel voorstellen hoor... ;-)

Klonk niet zo gezellig maar ik werd letterlijk gek van de irritaties, je moet toch wat. Elk nadeel heeft zijn voordeel: zo heb ik al maanden drie slaapplekken. Drie opgevouwen kleden en dat heb ik lekker nog steeds. Dus toen het zo irritant was om stil te liggen vloog ik van

mijn ene kleedje naar het andere en overal maar sabbelen en kluiven.

Als de irritatie was verminderd lag ik voor half dood.

Vrouwtje ging de link leggen met een kind dat een aantal jaren geleden werd ontstoord na de vaccinaties. Bij dat kindje kwamen alle gifstoffen via de huid naar buiten en ook die ouders moesten lijdzaam toezien hoe dit proces verliep. Na het ontstoringsproces was ook die ellende weer voorbij. Kind opgeknapt en het jongere broertje kreeg daarna geen enkel vaccin.

Dat ga je krijgen met alles wat hier in de mail komt, de boeken die hier staan, de verhalen die verteld worden, er worden vergelijkingen gezocht.

Om een heel lang verhaal nu in te korten, ik voel mij weer fit, ik lach weer zoals kooikers dat kunnen en ben weer super opgewekt.

Zo durf ik andere honden weer onder de ogen te komen, nou ja bijna allemaal. Er zijn er bij waar ik liever een blokje voor om ga. Dan verschuil ik mij achter de baas, of ren hard weg. Maar dat deed ik altijd al. Maar toen ik hondsberoerd was ontliep ik iedereen, overdag kwam ik de straat niet meer uit en ik was veel te bang als zieke zwakke hond het onderspit te moeten delven. Aan het eind van de avond liep ik los, de baas liep mee en ik bepaalde de route.

Een klein blokje om ging ik dan. Al zwalkend en zwierend op mijn poten.

Elk wezen heeft zijn zwakke momenten en ik dus ook ondanks dat ik mijn mannetje sta. Mijn huid herstelt, ik geef mij helemaal over om jullie allen in te lichten en geef mij letterlijk bloot, vandaar de foto's hieronder van het begin en het eind van het proces. Mijn vacht begint weer te groeien, ze mogen er weer aankomen, dat mocht heel echt niet hoor. Oef, al wezen ze maar naar mij dan gilte ik het al uit bij wijze van spreken.

Per ongeluk langs iemand zijn been lopen, wat deed dat een pijn zeg, onvoorstelbaar.

De boodschap die ik allen wil geven is: *wat is een mens meer dan een hond?*

Door de vaccins kwam ik in de problemen, hier bestaat de gedachte dat het hele tumorenverhaal daar ook uit voort is gekomen.

De dierenarts heeft toegegeven dat het talgverhaal door de vaccins in gang gezet kon zijn.

Wisten jullie dat elders op de wereld katten en honden in hun staart of poten gevaccineerd worden?

Dinsdag 8 mei 2012

Weet je ook waarom?

Gemakkelijk te amputeren als er kanker optreedt.

De link heb ik op vrouwtjes website opgezocht dus je kunt alles nalezen. De link staat hieronder.

Wat zijn mensen meer dan honden?

Jullie vaccineren een kind in zijn eerste levensjaar al met 28 vaccins. Ik noem dat misdadig! Onverantwoordelijk! Crimineel!

Kinderen zouden niet in de crèche mogen zonder vaccins?

Dieren niet in een pension zonder vaccins?

Zoek een andere crèche! Overigens is het niet verplicht dus men kan je niets maken.

Zoek een gezin om op je kat of hond te passen. Wellicht is er een gezin dat wel wil oefenen of de kinderen het leuk vinden om dagelijks met een hond bezig te zijn voordat zij er eentje definitief verwelkomen met mogelijk grote teleurstellingen. Je kunt beter oefenen met andermans hond dan een eigen hond nemen en die weer in een asiel parkeren.

Betaal hen, anders ben je toch geld aan de dierenarts kwijt en aan het pension.

Mogelijk maak je op deze wijze anderen blij door een centje bij te laten verdienen en kinderen zo te laten ontdekken of een hond qua verantwoordelijkheid wel bij hen past.

Opgelost het probleem!

Hoewel, dat zijn geen problemen maar uitdagingen!

Vaccins zijn niet de oplossing maar het begin van alle ellende.

Dan wil ik ook nog zeggen dat er andere mogelijkheden zijn dan iemand vol te stoppen met gif om klachten en kwalen te verdoezelen. Dat is wat er gebeurt en ik ben zelf heel blij met mensen zoals tante Josee.

Dit moeten veel meer mensen weten.

Tante Josee van Dooren uit Zwanenburg, je bent een schat! ;-) ik was op sterven na dood maar ben nu weer helemaal happy!

Overigens staat een wolf ook niet bij de hondenbrokken fabriek waar de nodige E nummers in de voeding verwerkt wordt en waar slachtafval in blikvoer gaat. Je bent wat je eet, dat is ook van toepassing op dieren.

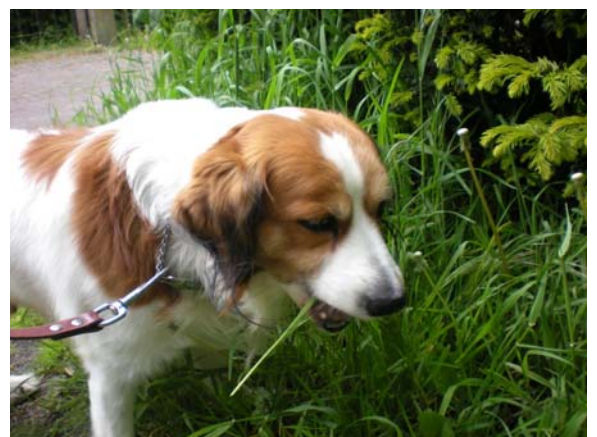
Zo ik heb mijn verhaal verteld. Afgelopen middag ben ik niet meegegaan met de wandeling langs de eetbare bloemen en planten. Jammer dat het mij te warm was anders had ik tante Josee nog kunnen zien.

Vrouwtje had een wandeling georganiseerd met als afsluiting een wijntje met hapje bij Yvonne van de zaak 'Puur en Pittig'.

Graag was ik van de partij geweest maar de wandeling met de baas daarvoor was genoeg.

Soms even pas op de plaats doen want je kunt ook overdrijven.

Met elkaar hebben ze een leuke middag gehad en ik ben blij dat ik weer zo ben opgeknapt.

Donderdag 17 mei 2012

Jullie krijgen allemaal de groeten van mijn vrouwtje Anneke Bleeker en ik sluit af met een symbolische poot!

Hieronder de inbreng van mijn vrouwtje, puur natuurlijke recepten.

Overigens kan ik dit beamen want ik heb de laatste weken toch een aantal kruiden gevreten zeg, zelf uit de berm gezocht. Ik weet wel wat bij mij past. Zijn mensen meer dan honden? Volgen jullie nu ook eens je gevoel!

Neem je verantwoordelijkheid en verdiep je, voor je een kind vol spuit en de verkeerde voeding geeft.

Ik kan zo een lezing verzorgen hoor op een GVA locatie, maar daar begin ik niet aan.

Hier moeten jullie het mee doen, de foto's zijn het bewijs en bij honden zit het niet tussen de oren als zij zichtbaar herstellen, dat is de waarheid!

Een groet uit het huishouden van 'Jan Steen'; deze schilder schilderde vaak zijn eigen kooikerhond in zijn schilderijen dus als het hier weer eens uit de hand dreigt te lopen zeggen ze hier: 'Geoorloofd, we hebben een kooikerhond!'

Robbie Bleeker

Bergen NH

27 mei 2012

www.gezondverstandavonden.nl - www.verontrustemoeders.nl

Foto's: Anneke Bleeker. Deze mogen met bronvermelding gebruikt worden.

Polio-uitbraak in India NA vaccinatie

<http://www.earth-matters.nl/11/5331/verborgen-nieuws/oraal-poliovaccin-veroorzaakte-in-1-jaar-tijd-47500-verlammingen-alleen-al-in-india>

Lees hoe dieren negatieve gevolgen ondervinden van vaccins

<http://www.verontrustemoeders.nl/Science%20of%20Vaccine%20Damage.pdf>

Cellen communiceren met biofotonen

<http://www.visionair.nl/ideeen/mensheid/cellen-communiceren-met-biofotonen/>

Vrijdag 27 april 2012

Vrijdag 4 mei 2012

Dinsdag 22 mei 2012

Op de volgende bladzijde, bladzijde 8, vind je de **Natuurlijke tips**

Natuurlijke Tips:

Salade van zeer fijngesneden ijsbergsla, gearneerd met alfalfa, blad van zilverschoon (gebruiken vóór de bloei, dan is het 't lekkerst) en rode klaverbloemen.

Kinderen vinden het vaak lekker om een saus over het eten te doen. Een pot mayonaise is dan gemakkelijk, maar is het ook verstandig? Wij maakten een knoflooksaus, met als basis de volgende ingrediënten:

Een goede yoghurt, wat biologische mayonaise, een scheut olijfolie, citroensap, fijngesneden verse knoflook, alles uiteraard naar eigen smaak.

We voegden daar de volgende kruiden aan toe:

Rode pimpernel – bloem en blad, veldsalie – bloem en blad, paardenbloemblad, wilde marjolein – de eerste jonge scheuten, melganzenvoet – een jonge scheut.

Als extra, voor de garnering: bloempjes van de veldsalie, een paar blaadjes en bloempjes van de rode pimpernel en losse bloemblaadjes van twee klaverbloemen.

Van de rode pimpernel gebruik je alleen de blaadjes en bloemen. Bij de veldsalie eventueel de dikke nerf uit het blad snijden. Al het groen ragfijn snijden en door het yoghurtmengsel roeren. Veldsalie bloempjes er doorheen roeren totdat het een mooi egaal mengsel is.

Daarna garneren. Je kunt hier eindeloos op variëren. Zo kun je ook munt, citroenmelisse en bieslook heel goed combineren met wilde kruiden. Ook kun je de bieslookbloemen op dezelfde manier verwerken als de klaverbloemen.

De basis was een gemengde salade, aangevuld met alfalfa, fijngesneden vogelmuur (in sommige delen van het land noemt men dit ook wel kippenmuur) en blad en bloemen van de rode pimpernel. Als garnering gebruikten we de bloemen van de veldsalie, rode klaver (losse bloemblaadjes en enkele hele bloemen) en kleine viooltjes.

Zo staan de wilde planten/kruiden in hun natuurlijke omgeving:

Zilverschoon

Vogelmuur

Rode klaver

Veldsalie

Melganzenvoet in de zomer

Jonge wilde marjolein (oregano)

Paardenbloem

Rode pimpernel